स्वभावमृड्याघ्रोति तेमं दृष्टसक्षयतः । म्रशेषर्समादते रसना दृशनाम्रयात् ॥ ५३५० ॥

Wer von Natur weich ist, dem geht es wohl, wenn er einen festen Gefährten hat: die Zunge wird durch den Anschluss an die Zähne jeglichen Geschmackes theilhaftig.

स्वभाववीराश्च केचिद्दयावीराश्च केचन। ते सर्वे दानवीरस्य कलां नार्क्तत घोडशीम्॥ ५३५९॥

Einige sind geborene Helden, Andere sind Helden im Mitleid; alle diese kommen nicht im Entferntesten einem Helden im Geben gleich.

स्वभावशूर्मस्त्रज्ञमिवर्क्तं जितश्रमम् । प्रसिद्धतत्रियप्रायं वलं श्रेष्ठतमं विद्धः ॥ ५३५२ ॥

Ein Heer, das von Natur tapfer, waffenkundig, ergeben und an Anstrengungen gewöhnt ist, und zum grössten Theil aus wohlbekannten Kschatrija besteht, hält man für das beste.

स्वभावश्चेव नार्रीणां s. Spruch 5347. स्वभावाद्व यन्मित्रं s. Spruch 5349. प्रवास्त्रमातिष्ठेखत्नवात्रावसीरति ।

स्वभावाद्यत्नमातिष्ठेद्यत्नवात्रावसीद्ति । बरामरूपारेगिभ्यः प्रियमात्मानमुद्धरेत् ॥ ५३५३॥

Man gebe sich von Haus aus Mühe, da derjenige, welcher sich Mühe giebt, nicht in Verlegenheit geräth: vom Alter, vom Tode und von Krankheiten suche man das Einem liebe Selbst zu retten.

स्वभावेन कि तुष्पत्ति देवाः सत्पुरुषाः पिता । ज्ञातयः स्नानपानाभ्यां वाक्यदानेन परिउताः ॥ ५३५४ ॥

Götter, gute Menschen und der Vater begnügen sich ja mit dem angeborenen Charakter, die Blutsverwandten mit Bad und Trank, Gebildete mit einem Gespräch.

स्वभावा यादशा यस्य न बक्ति कदा च न। म्रङ्गारः शतधा धाता मिलनतं न मुचति ॥ ५३५५ ॥

Das angeborene Wesen verlässt Einen nimmer: eine Kohle giebt, würde sie auch hundert Mal gewaschen, ihre Schwärze nicht auf.

5350) Качітамітак. 33.

5351) Vireamar. 194. Unsere Aenderungen: a. पे nach वीराश्च ausgeworfen. b. द्-पावीराश्च für वपावी . c. दानवीरस्य für दानवीराश्च. d. कलां für कला.

5352) Hrr. III,87. a. ॰श्र्मंत्रज्ञम्. b. जि-

तिश्रयम् c. प्रसिद्धं ; प्राप्तं st. प्रायं.

5353) МВн. 12, 12513.

5354) VRDDHA-Кан. 13, з.

5355) Kan. 76 bei Weber. c. शतधा धाता unsere Aenderung für शतधातन; vgl. Spr. 4195.